

Af Skrivelsen fra Besigtigelseskommissionens Formand skal Udvalget meddele Slutningen, fordi den angaar den omtalte Mærkning af Lømret, der forekommer Udvalget at være et Hovedpunkt i Sagen. Den lyder saaledes:

„Sluttelig skal jeg tillade mig en Bemærkning, der imidlertid — som det strax vil ses — ikke er rettet imod Statsrevisionens Skjøn over Sagen, men formentlig vel yderligere vil godtgjøre, at Klagerens Paastand om ulovlig Antagelse af kasseret Lømmer hviler paa Misforstaaelse. Af Udskriften af Forhørene i Spøtatsens kombinerede Ret ser jeg, at Arbeidsmand D. har forklaret, at der paa de formentlig ulovlig antagne Bjælker indreves Antagelsesmærket „B“, og til min Beklagelse ser jeg, at jeg har forklaret, at det var den almindelige Fremgangsmaade med Hensyn til antagne Bjælker, at de paareves dette Bogstav. Hvad enten jeg nu ikke har været tilstrækkelig opmærksom paa det til mig stillede Spørgsmaal i denne Henseende, eller muligens er bleven misforstaaet, saa er det i alt Fald vist og vil kunne bekræftes af Alle, som have haft med Besigtelser paa Værftet at gjøre, at de antagne Bjælker aldrig mærkedes med noget „B“, idet der paa disse kun indreves Løbenummer, Længde og Tykkelse. Derimod bleve netop de Bjælker, der vare kasserede som Bjælker og derfor foreløbig forbigaade uden at blive paarevne (mærkede), men senere viste sig at kunne antages som „Udfilligt Brugs“ Lømmer ved den senere Antagelse mærkede med et „A. B.“, hvilket Mærke indreves paa følgende Maade AB (sammenflynet) og derfor let kunde antages for et „B“. Jeg beklager som sagt, at jeg ikke har belyst dette tidligere, men jeg kan ikke tro Andet, end at enhver Uheldet herefter vil dele min faste Overbevisning om, at det af Klagerne om ulovlig Antagelse af kasseret Lømmer Fremførte, under Forudsætning af disses gode Tro, maa bero paa en i Ubekendtskab med det Forefaldne grundet Misforstaaelse af det Kasserede“.

Foranlediget ved Statsrevisionens Bemærkning, „at den ikke i det Hele kan godtgjende Generalauditørens Udtalelser“, skriver denne saaledes:

„Det kan ved Betænkningens Gjemmemlesning vanskelig undgaa Opmærksomheden, at der i denne Sag hverken er nogen Meningsforskjel mellem Statsrevisionen og Ministeriet om, at den omtalte Undersøgelse burde ske, eller derom, at Undersøgelsen har vist, at der ikke kan være Tvivl om, at beklagelige Uregelmæssigheder have fundet Sted under den Besigtigelsesforretning, som Sagen angaar, lige saa lidt som derom, at Rignende alvorlig bør forhindres i Fremtiden, eller om at de Bestemmelser sigtende hertil, som ere givne af Ministeriet, ere hensigtsmæssige. Naar nu Statsrevisionen desuagtet har bestemt sig til at fore-

lægge den Sag for „Offentligheden“ med den tilføiede Erklæring, at den „ikke i det Hele kan godtgjende Generalauditørens Udtalelser“, synes det mig ikke billigt, at der i Betænkningen Intet er nævnt om de Grunde, der af Generalauditøren i hans Statsrevisionen bekendte Erklæring af 16de September s. A. ere givne for, at der, efter hvad der var fremkommet under de optagne Forhør, ikke var Anledning til at foretage Videre end at søge Misbrug forebyggede for Fremtiden. I denne Erklæring var ikke blot udhævet, at Dr. Hansens Gjæmmelsmænd i Forhøret havde erkjendt, at de ikke direkte havde erfaret, at det Lømmer, hvortil de havde sigtet, virkelig var kasseret, idet de kun havde sluttet sig hertil derfra, at Lømmeret i Forveien af Kommissionen var forbigaaget, og at saadan Forbigaafelse kan have fundet Sted af andre Grunde, end fordi Lømmeret var kasseret, men tillige, at saavel Formanden i Kommissionen som det eneste ellers endnu levende Medlem af samme, ere ude af Marinens Tjeneste, og at der, da efter Omstændighederne Intet vilde kunne opnaas ved Sag mod Leverandøren, heller ikke syntes nu at burde være Spørgsmaal om at foretage Noget mod de Folk, som i Forhøret havde vedgaaet, at de i deres underordnede Stilling i Anledning af deres Arbejde en Gang havde modtaget et dem tilbudt Glas Vin eller en Snaps og et Stykke Smørrebrød eller Svedebrød med Ost. Disse af mig fremførte, i Betænkningen ikke gjendrevne Grunde fastholder jeg vedblivende, idet jeg for yderligere Tydeligheds Skyld bemærker, at det, selv om man, hvad Betænkningens Forfatter synes at have villet, havde edfæstet Klagerne, dog derved ikke vilde have været bevist, at der, efter at Berættningen havde fundet Sted, var givet kasseret Lømmer Mærke som antaget, eller at Leverandøren havde gjort sig skyldig i et Forhold, der kunde henføres under Straffelovens § 119.“

Af Generalauditørens Skrivelse skal Udvalget endnu meddele følgende Stykke:

„Hvad endelig angaar det, som Sag. 183 anføres angaaende Auditøren i kombinerede Ret, da skal jeg, næst at bemærke, at Sagen Intet indeholder om gjentagne Underretninger fra „Udenforstaaende“, men kun om een saadan Underretning, tillade mig at henvise til: at den Optegnelse, som leveredes Auditøren efter Forhøret den 30te December 1871, ifølge Arbeidsmændene L.s og N.s Forklaringer i Forhøret af 23de Juli 1873, var foranlediget ved Auditørens egen Anmodning til R. om, at han, hvis han i den i 1871 begyndte Sag havde Andet at berette, end han allerede havde forklaret i Forhøret, da derom vilde give Auditøren en skriftlig Meddelelse; at Optegnelsen, der ikke havde Form af at være bestemt for kombinerede Ret, ikke vides at have indeholdt Noget, som angik hin ældre Sag;